

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (osmého senátu)

16. října 2014 *

„Státní podpory — Elektrická energie — Preferenční sazba — Rozhodnutí, kterým se podpora prohlašuje za neslučitelnou se společným trhem a kterým se nařizuje její navrácení — Výhoda — Povinnost uvést odůvodnění — Částka podpory — Nová podpora“

Ve věci T-177/10,

Alcoa Trasformazioni Srl, se sídlem v Portoscuso (Itálie), zastoupená M. Siragusou, T. Müller-Iboldem, F. Salernem, G. Scassellati Sforzolinim a G. Rizzou, advokáty,

žalobkyně,

podporovaná

Italskou republikou, zastoupenou G. Palmieri, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s S. Fiorentinem, avvocato dello Stato,

vedlejší účastníci,

proti

Evropské komisi, zastoupené V. Di Buccim a É. Gippini Fournierem, jako zmocněnci,

žalované,

jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Komise 2010/460/ES ze dne 19. listopadu 2009 o státních podporách C 38/A/04 (ex NN 58/04) a C 36/B/06 (ex NN 38/06), které Itálie poskytla ve prospěch společnosti Alcoa Trasformazioni (Úř. věst. 2010, L 227, s. 62),

TRIBUNÁL (osmý senát),

ve složení D. Gratsias, předseda, M. Kančeva a C. Wetter (zpravodaj), soudci,

vedoucí soudní kanceláře: J. Palacio González, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 12. prosince 2013,

vydává tento

* Jednací jazyk: italština.

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

- 1 Žalobkyně Alcoa Trasformazioni Srl je společností založenou podle italského práva, jež je v Itálii vlastníkem dvou závodů na výrobu primárního hliníku, které se nacházejí v Portovesme na Sardinii a ve Fusině v regionu Benátsko. Tyto závody byly na žalobkyni převedeny společností Alumix SpA v rámci privatizace posledně uvedené společnosti.
- 2 Komise Evropských společenství po přezkoumání různých opatření, které byly učiněny ve prospěch společnosti Alumix během její privatizace, včetně poskytnutí preferenční sazby za elektrickou energii, kterou přiznala l'Ente nazionale per l'energia elettrica (ENEL), původní dodavatel elektrické energie v Itálii, závodům získaným žalobkyní, se ve sdělení určeném ostatním členským státům a ostatním zúčastněným osobám podle článku [88] odst. 2 [ES] týkajícím se státní podpory italské vlády ve prospěch společnosti Alumix, které bylo oznámeno Italské republice a zveřejněno dne 1. října 1996 (Úř. věst. C 288, s. 4, dále jen „rozhodnutí Alumix“), v souvislosti s touto sazbou uplatňovanou do 31. prosince 2005 domnívala, že nepředstavuje státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES. V tomto ohledu měla mimo jiné za to, že „fakturací sazby za výrobu primárního hliníku [závodům, které nabyla žalobkyně], která pokrývá [její] variabilní náklady a přispívá k jejím fixním nákladům, jednala společnost ENEL [jakožto hospodářský subjekt jednající za běžných tržních podmínek], jelikož tyto sazby umožňují dodávky elektřiny jejím největším průmyslovým zákazníkům v regionech, kde panuje nadměrná výrobní kapacita v oblasti výroby elektrické energie“.
- 3 Rozhodnutím Autorità per l'energia elettrica e il gas (italský úřad pro elektrickou energii a plyn, dále jen „AEEG“) č. 204/99 ze dne 29. prosince 1999 byla správa sazby za elektrickou energii převedena na místní distributory elektrické energie. Dodávky elektřiny společnosti Alcoa tedy fakturovala společnost ENEL, její místní distributor elektrické energie, za běžnou sazbu, a již ne za sazbu upravenou v článku 2 ministerské vyhlášky ze dne 19. prosince 1995 (GURI č. 39 ze dne 16. února 1996, s. 8, dále jen „vyhláška z roku 1995“), která byla použitelná do 31. prosince 2005, jak bylo uvedeno v předcházejícím bodě. Aby tento rozdíl sazeb nahradila, přiznala ENEL žalobkyni náhradu uvedenou na faktuře za elektrickou energii, která byla financována prostřednictvím parafiskálního poplatku uloženého všem spotřebitelům elektrické energie v Itálii.
- 4 Rozhodnutím č. 148/04 ze dne 9. srpna 2004 AEEG pověřil veřejnoprávní subjekt Cassa Conguaglio per il settore elettrico (vyrovnávací fond pro odvětví elektřiny, dále jen „vyrovnávací fond“) správou sazby za elektrickou energii namísto místních distributorů. Vyrovnávací fond na základě toho žalobkyni přímo nahradil částku odpovídající rozdílu mezi sazbou, kterou této společnosti fakturovala společnost ENEL, a sazbou upravenou ve vyhlášce z roku 1995, a to s využitím téhož parafiskálního poplatku.
- 5 Následně bylo přijato nejprve nařízení předsedy Rady ministrů ze dne 6. února 2004 (GURI č. 93 ze dne 21. dubna 2004, s. 5; dále jen „nařízení z roku 2004“) a poté legislativní nařízení č. 35 ze dne 14. března 2005 (GURI č. 111, ze dne 14. května 2005, s. 4), které bylo zákonem č. 80 ze dne 14. května 2005 (běžný doplněk ke GURI č. 91 ze dne 14. května 2005, dále jen „zákon z roku 2005“) po změnách přeměněno na zákon. Cílem článku 1 nařízení z roku 2004 bylo rozšířit nárok na preferenční sazby za elektrickou energii zejména na společnosti Portovesme Srl a Eurallumina SpA. Ačkoli se tento článek mohl chápat tak, že má rovněž prodloužit do června 2007 platnost preferenční sazby, jejímž příjemcem byla žalobkyně, ve skutečnosti se na žalobkyni neuplatňoval, a žalobkyně nadále podléhala úpravě stanovené vyhláškou z roku 1995, a to až do vstupu článku 11 odst. 11 zákona z roku 2005 v platnost, který prodloužil platnost preferenční sazby uplatňované na oba závody žalobkyně do 31. prosince 2010.

- 6 Uvedená sazba je předmětem každoroční revize ze strany AEEG, který dne 13. října 2005 přijal rozhodnutí č. 217/05, podle kterého se od 1. ledna 2006 tato sazba každý rok zvyšuje v závislosti na případném zvýšení cen na evropských burzách ve Frankfurtu nad Mohanem (Německo) a v Amsterdamu (Nizozemsko), a to nejvýše o 4 % ročně.
- 7 Ani nařízení z roku 2004 ani článek 11 odst. 11 zákona z roku 2005 nebyly Komisi oznámeny.
- 8 Rozhodnutím, které bylo Italské republice oznámeno dopisem ze dne 19. července 2006, Komise zahájila řízení podle článku 88 odst. 2 ES o státní podpoře C 36/06 (ex NN 38/06) – Preferenční sazby za elektrickou energii poskytované některým odvětvím s vysokou spotřebou energie v Itálii (shrnutí v Úř. věst. C 214, s. 5, dále jen „rozhodnutí ze dne 19. července 2006“).
- 9 Dne 29. listopadu 2006 žalobkyně podala žalobu u Tribunálu na zrušení tohoto rozhodnutí v rozsahu, v němž se týká sazby za poskytování elektrické energie fakturované jejím závodům na výrobu primárního hliníku, nebo podpůrně na jeho zrušení v rozsahu, v němž Komise v tomto rozhodnutí uvedenou sazbu označila za novou protiprávní podporu.
- 10 Rozsudkem ze dne 25. března 2009, Alcoa Trasformazioni v. Komise (T-332/06, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí), Tribunál tuto žalobu zamítl. Uvedený rozsudek byl potvrzen v řízení o kasačním opravném prostředku rozsudkem Soudního dvora ze dne 21. července 2011, Alcoa Trasformazioni v. Komise (C-194/09 P, Sb. S. I-6311).
- 11 Výsledkem formálního vyšetřovacího řízení bylo přijetí rozhodnutí Komise 2010/460/ES ze dne 19. listopadu 2009 o státních podporách C 38/A/04 (ex NN 58/04) a C 36/B/06 (ex NN 38/06), které Itálie poskytla ve prospěch společnosti Alcoa Trasformazioni (Úř. věst. L 227, s. 62, dále jen „napadené rozhodnutí“), jehož článek 1 stanoví, že státní podpora, kterou Italská republika protiprávně poskytovala žalobkyni od 1. ledna 2006, je neslučitelná se společným trhem.
- 12 V napadeném rozhodnutí se Komise domnívala, že jak analýza, kterou použila v rozhodnutí Alumix, tak výpočty poskytnuté italskými orgány a žalobkyní za účelem prokázání, že preferenční sazba, která jí byla přiznána, byla nadále v souladu s kritérii přijatými v rozhodnutí Alumix, jsou irelevantní. Uvedla, že částka podpory, která má být navrácena, odpovídá součtu všech kompenzačních příspěvků poukázaných žalobkyni vyrovnávací pokladnou.
- 13 Pokud jde o závod nacházející se v Benátsku, Komise v článku 2 napadeného rozhodnutí uvedla, že navrácení podpory se má týkat období od 1. ledna 2006 do 19. listopadu 2009, kdy došlo k přijetí napadeného rozhodnutí. Pokud jde o závod nacházející se na Sardinii, Komise stanovila, že se mělo provést pouze částečné navrácení, a to za období od 1. ledna 2006 do 18. ledna 2007.
- 14 Z přílohy 1A žaloby vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo žalobkyni oznámeno 12. února 2010.

Řízení a návrhová žádání účastnic řízení

- 15 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 19. dubna 2010 podala žalobkyně projednávanou žalobu.
- 16 Samostatným podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 22. května 2010 žalobkyně podala návrh na předběžné opatření, s cílem dosáhnout odkladu vykonatelnosti napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž se týká podpory C 36/B/2006 (ex NN 38/2006), přičemž v tomto návrhu, rovněž žádala, aby byla Komisi uložena náhrada nákladů řízení.
- 17 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 8. července 2010 podala Italská republika návrh na vstup do tohoto řízení jako vedlejší účastník na podporu návrhových žádání žalobkyně.

- 18 Usnesením předsedy Tribunálu ze dne 9. července 2010, Alcoa Trasformazioni v. Komise (T-177/10 R, nezveřejněné ve Sbírce rozhodnutí), byl návrh na nařízení předběžného opatření zamítnut a rozhodnutí o nákladech bylo odloženo na později.
- 19 Komise předložila kanceláři Tribunálu dne 4. srpna 2010 žalobní odpověď.
- 20 Usnesením ze dne 13. září 2010 předseda třetího senátu Tribunálu vedlejší účastenství Italské republiky povolil.
- 21 Dne 26. listopadu 2010 Italská republika předložila kanceláři Tribunálu spis vedlejšího účastníka.
- 22 Upravené znění repliky bylo doručeno kanceláři Tribunálu dne 1. prosince 2010.
- 23 Dne 1. února 2011 byla do kanceláře Tribunálu doručena vyjádření žalobkyně ke spisu vedlejšího účastníka.
- 24 Duplika a vyjádření Komise ke spisu vedlejšího účastníka byly doručeny do kanceláře Tribunálu 1. března 2011.
- 25 Usnesením předsedy Soudního dvora ze dne 14. prosince 2011, Alcoa Trasformazioni v. Komise [C-446/10 P (R), nezveřejněné ve Sbírce rozhodnutí], bylo odvolání podané proti výše uvedenému usnesení ze dne 9. července 2010, Alcoa Trasformazioni v. Komise zamítnuto.
- 26 Při změně složení senátů Tribunálu byl soudce zpravodaj přidělen k šestému senátu, kterému byla tudíž tato věc přidělena. Následně byla tato věc přidělena novému soudci zpravodaji přidělenému k témuž senátu.
- 27 V návaznosti na částečnou obměnu Tribunálu, byl soudce zpravodaj přidělen k osmému senátu, kterému tak byla projednávaná věc nově přidělena.
- 28 Na základě zprávy soudce zpravodaje rozhodl Tribunál (osmý senát) o zahájení ústní části řízení.
- 29 Řeči žalobkyně a Komise a jejich odpovědi na ústní otázky Tribunálu byly vyslechnuty na jednání konaném dne 12. prosince 2013. Italská republika, která byla jako vedlejší účastník řádně předvolána, se k uvedenému jednání nedostavila, aniž o tom informovala Tribunál.
- 30 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:
- zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž se týká státní podpory C 36/B/2006 (ex NN 38/2006);
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.
- 31 Komise navrhuje, aby Tribunál:
- zamítl žalobu;
 - uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.
- 32 Italská republika navrhuje, aby Tribunál žalobě vyhověl.

Právní otázky

- 33 Na podporu své žaloby žalobkyně vznáší šest žalobních důvodů.
- 34 První žalobní důvod v podstatě vychází z protiprávního označení za státní podporu, jelikož žalobkyni nebyla přiznána výhoda, druhý žalobní důvod vychází z protiprávnosti vyplývající z nesprávného stanovení výše podpory pro případ, že by Tribunál přijmul označení za státní podporu, třetí žalobní důvod – stále za předpokladu, že by se uvedené označení prokázalo – vychází z vadné povahy tohoto označení regionální podpory slučitelné se společným trhem za provozní podporu, a i kdyby se připustilo, že šlo o provozní podporu, z možnosti poskytnutí takové podpory na základě pokynů k vnitrostátní regionální podpoře (Úř. věst. C 74, s. 9), čtvrtý žalobní důvod z porušení zásady řádné správy a ustanovení Smlouvy týkajících se regionální podpory slučitelné se společným trhem, pátý žalobní důvod z porušení zásady ochrany legitimního očekávání a šestý žalobní důvod z porušení podstatných formálních náležitostí.
- 35 Tribunál považuje za vhodné přezkoumat nejprve šestý žalobní důvod, vycházející z porušení podstatných formálních náležitostí.

K šestému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení podstatných formálních náležitostí

- 36 Zprv je třeba se vyslovit k přípustnosti šestého žalobního důvodu, kterou Komise zpochybňuje.
- 37 Podle Komise je uvedený žalobní důvod natolik nedostatečně rozvinutý, že nesplňuje požadavky vyžadované článkem 44 odst. 1 jednacího řádu Tribunálu. Ze zkoumání žaloby a repliky však vyplývá, že ačkoliv jsou úvahy žalobkyně velmi stručné, žalobkyně uvádí žalobní důvod sestávající ze dvou částí, které jsou jasně identifikovatelné, z nichž jedna se týká následků údajné neplatnosti rozhodnutí ze dne 19. července 2006 o legalitě napadeného rozhodnutí (bod 271 žaloby), a druhá nedostatečného odůvodnění uvedeného rozhodnutí (bod 272 žaloby a body 73 a 74 repliky). Tento žalobní důvod tedy musí být považován za přípustný.
- 38 Je proto třeba, aby zadruhé byly postupně zkoumány obě části šestého žalobního důvodu.

K první části šestého žalobního důvodu, týkající se procesní vady, která souvisí s neplatností rozhodnutí ze dne 19. července 2006

- 39 Žalobkyně tvrdila, že „konečné rozhodnutí přijaté podle článku 108 odst. 2 SFEU m[ohlo] být legálně přijato pouze tehdy, bylo-li rozhodnutí o zahájení kontradiktorního formálního šetření platné“ a že „v případě, že by rozhodnutí o zahájení šetření bylo zrušeno, toto zrušení by mělo účinky i na napadené rozhodnutí, u kterého by nebyla splněna podmínka podstatné formální náležitosti“.
- 40 Žalobkyně, která byla vyzvána, aby se vyjádřila k následkům, které je podle ní třeba vyvodit z výše uvedeného rozsudku ze dne 25. března 2009, Alcoa Trasformazioni v. Komise, který byl potvrzen výše uvedeným rozsudkem ze dne 21. července 2011, Alcoa Trasformazioni v. Komise, uznávajícího plnou legalitu rozhodnutí ze dne 19. července 2006, na jednání prohlásila, že netrvá na první části svého šestého žalobního důvodu, což bylo zaznamenáno do protokolu z jednání.

K druhé části šestého žalobního důvodu, týkající se porušení povinnosti uvést odůvodnění

- 41 Ve druhé části šestého žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že došlo k porušení povinnosti uvést odůvodnění. V tomto ohledu uvádí, že „[napadené] rozhodnutí má v podstatných bodech mnoho závažných nedostatků odůvodnění“ (bod 272 žaloby), a odkazuje na „úvahy uvedené v prvních čtyřech žalobních důvodech“ (tentýž bod žaloby).

- 42 Rovnou je třeba zamítnout námitku nepřipustnosti Komise týkající se druhé části tohoto žalobního důvodu, vycházející z toho, že argumenty žalobkyně se týkají pouze relevantnosti důvodů, a nikoli toho, zda odůvodnění je, či není dostačující. Otázce povinnosti uvést odůvodnění se nejprve věnují body 69 až 74, jakož i body 78 a 79 žaloby, které se týkají neexistence hospodářského posouzení umožňujícího prokázat, že žalobkyni byla přiznána výhoda.
- 43 Dále a především je přesnější replika, která pokud jde o porušení povinnosti uvést odůvodnění, zdůrazňuje neexistenci hospodářské analýzy, která by umožnila prokázat existenci výhody přiznané žalobkyni, tržní ceny, zohlednění regionálního vývoje a důvodů, které vedly k zamítnutí programu Virtual Power Plant (dále jen „program VPP“). Ostatně vzhledem k tomu, že se žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti odůvodnění, týká veřejného pořádku (rozsudky Soudního dvora ze dne 1. července 1986, *Usinor v. Komise*, 185/85, Recueil, s. 2079, bod 19, a ze dne 2. dubna 1998, *Komise v. Sytraval a Brink's France*, C-367/95 P, Recueil, s. I-1719, bod 67), je přípustný, i když je poprvé uveden v replice [rozsudek Soudního dvora ze dne 20. února 1997, *Komise v. Daffix* C-166/95 P, Recueil, s. I-983, body 21 a 25, a rozsudek Tribunálu ze dne 6. července 2011, *i-content v. OHIM (BETWIN)*, T-258/09, Sb. rozh. s. II-3797, bod 47]. To platí tím spíše, je-li důvod, který je sice uveden v žalobě, ale bez dostatečných upřesnění, rozšířen ve stadiu repliky.
- 44 Následně je třeba žalobu posoudit ve světle repliky a mít za to, že žalobkyně v šestém žalobním důvodu Komisi nevytýká nezohlednění výše uvedených skutečností, ale to, že je v napadeném rozhodnutí neuvedla. Přípustnost druhé části šestého žalobního důvodu je tedy jako taková prokázána.
- 45 Nejprve je třeba přezkoumat prostý odkaz na meritorní důvody, který byl proveden v souvislosti s druhým až čtvrtým žalobním důvodem, a dále výhrady, které žalobkyně formulovala v žalobě (v rámci prvního žalobního důvodu, na který odkazuje šestý žalobní důvod) a které jsou doplněny v replice.
- 46 Co se týče prvního případu, je v souladu s judikaturou třeba připomenout, že žalobní důvod vycházející z porušení v té době použitelného článku 253 ES, který se týká chybějícího či nedostatečného odůvodnění, spadá do porušení podstatných formálních náležitostí ve smyslu článku 230 ES (výše uvedený rozsudek *Komise v. Sytraval a Brink's France*, bod 67, a rozsudek Tribunálu ze dne 13. ledna 2004, *Thermenhotel Stoiser Franz a další v. Komise*, T-158/99, Recueil, s. II-1, bod 97). Jinak je tomu v případě výtek, které se v pravém slova smyslu netýkají chybějícího či nedostatečného odůvodnění, ale ve skutečnosti splývají s kritikou opodstatněnosti napadeného rozhodnutí a tedy meritorní legality tohoto aktu (výše uvedený rozsudek Tribunálu *Thermenhotel Stoiser Franz a další v. Komise*, bod 97, a rozsudek Tribunálu ze dne 14. ledna 2009, *Kronoply v. Komise*, T-162/06, Sb. rozh. s. II-1, bod 23). Tyto výtky musejí být v rámci takového žalobního důvodu zamítnuty (výše uvedený rozsudek Tribunálu *Thermenhotel Stoiser Franz a další v. Komise*, body 97 a 98, a rozsudek Tribunálu ze dne 27. září 2012, *Itálie v. Komise*, T-257/10, bod 53).
- 47 Pokud jde o druhý případ, je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury musí být odůvodnění vyžadované článkem 253 ES přizpůsobeno povaze dotčeného aktu a musí z něho jasně a jednoznačně vyplývat úvahy orgánu, jenž akt vydal, tak aby se zúčastněné osoby mohly seznámit s důvody, které vedly k přijetí opatření, a příslušný soud je mohl přezkoumat.
- 48 Požadavek uvést odůvodnění musí být posouzen v závislosti na okolnostech případu. Není požadováno, aby odůvodnění upřeshňovalo všechny relevantní skutkové a právní okolnosti, jelikož otázka, zda odůvodnění aktu splňuje požadavky článku 253 ES, musí být posuzována s ohledem nejen na jeho text, ale také s ohledem na jeho celkovou souvislost, jakož i s ohledem na všechna právní pravidla, jež upravují dotýcnou oblast. Komise zvláště není povinna vyjádřit se ke všem argumentům, jichž se před ní dovolávají zúčastněné strany, ale stačí, aby uvedla skutkové okolnosti a právní úvahy, které mají zásadní význam v rámci systematiky rozhodnutí (rozsudek Soudního dvora ze dne 14. února 1990,

Delacre a další v. Komise, C-350/88, Recueil, s. I-395, bod 16; rozsudky Tribunálu ze dne 8. července 2004, Technische Glaswerke Ilmenau v. Komise, T-198/01, Sb. rozh. s. II-2717, body 59 a 60, a ze dne 28. března 2012, Ryanair v. Komise, T-123/09, bod 178).

- 49 Vzhledem k předcházejícím úvahám je třeba ověřit, zda Komise dostatečně odůvodnila napadené rozhodnutí, co se týče zaprvé hospodářské analýzy, na jejímž základě dospěla k závěru o existenci výhody přiznané žalobkyni, zadruhé toho, jaká měla být tržní cena, zatřetí skutečnosti, že zkoumala, zda bylo možné přiznat podporu určenou na regionální rozvoj, a začtvrté důvody, které ji vedly k zamítnutí programu VPP.
- 50 Pokud tedy jde zaprvé o hospodářskou analýzu, na jejímž základě Komise dospěla k závěru o existenci výhody přiznané žalobkyni, ze zkoumání napadeného rozhodnutí vyplývá, že Komise nejprve připomněla ekonomický kontext, do kterého spadá rozhodnutí Alumix (body 33 až 38 odůvodnění napadeného rozhodnutí), pak zdůraznila důležitý vývoj, kterým se následně vyznačoval italský trh s elektrickou energií (body 39 až 43 odůvodnění napadeného rozhodnutí), a nakonec jednu celou část (bod 6.2.1 napadeného rozhodnutí, nazvaný „Existence výhody“) věnovala analýze trhu, na kterém byla žalobkyně činná (body 145 až 158 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Komise, která zejména připomněla, že rozhodnutí Alumix přijaté v monopolním kontextu nemůže být použito na liberalizovaný trh s elektrickou energií (bod 150 odůvodnění napadeného rozhodnutí), v souladu s výše uvedeným rozsudkem ze dne 21. července 2011, Alcoa Trasformazioni v. Komise (bod 71) zdůraznila, že bylo třeba zohlednit „podmínky převažující na reálném trhu“ (bod 146 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Také poskytla podrobné informace o zvláštní povaze trhu na Sardinii (body 155 a 226 až 231 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 51 Pokud jde zadruhé o tržní cenu, Komise uvedla, že cena, kterou žalobkyně získala z důvodu zásahu italského státu, byla nižší než cena, kterou by získala za skutečných tržních podmínek, protože pokud by ji byla schopna získat přímo od dodavatelů elektrické energie v dotčených regionech, nebyl by nutný zásah státu (bod 145 odůvodnění napadeného rozhodnutí). V bodech 146 až 152 odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla důvody, ze kterých se domnívala, že je třeba zamítnout výpočet tržní ceny provedený žalobkyní, a dále v bodech 153 a 154 odůvodnění napadeného rozhodnutí upřesnila, že uvedený výpočet byl chybný, neboť odpovídal marginálním výrobním nákladům elektráren pokrývajících základní výkon, tedy těch neekonomičtějších. Komise přitom zdůraznila, že takových nákladů bylo možno na trhu dosáhnout jen během špičky, přičemž žalobkyně nespotořebovala elektrickou energii jen během této špičky, ale nepřetržitě 24 hodin denně. Nakonec poskytla upřesnění v souvislosti s tržní cenou na Sardinii (bod 230 odůvodnění napadeného rozhodnutí), přičemž uvedla, že sazba, jejímž příjemcem byla žalobkyně, nesplňovala kritéria použitá v rozhodnutí Alumix, i kdyby se v projednávané věci uplatňovala (bod 155 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 52 Pokud jde zatřetí o možnost poskytnutí této podpory určené na regionální rozvoj, ze znění bodů 60 až 67 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, Komise prozkoumala tuto možnost s ohledem na pokyny k vnitrostátní regionální podpoře (bod 60 odůvodnění napadeného rozhodnutí), přičemž uvedla, že Benátsko nepatřilo mezi regiony způsobilé pro podporu (bod 61 odůvodnění napadeného rozhodnutí), v důsledku čehož byl jeden ze závodů žalobkyně vyloučen. Co se týče druhého závodu umístěného na Sardinii, Komise uvedla, že tento region byl způsobilý pro získání podpory do 31. prosince 2006 (bod 62 odůvodnění napadeného rozhodnutí), avšak již nikoli na základě pokynů k vnitrostátní regionální podpoře na období 2007–2013 (Úř. věst. C 54, 2006, s. 13), s výjimkou žalobkyně, na kterou se mělo vztahovat dvouleté přechodné období stanovené „pro postupné zrušení existující provozní podpory“ (bod 66 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Zkoumala tedy, zda podpora byla nezbytná (bod 63 odůvodnění napadeného rozhodnutí) a proporcionálně odpovídá znevýhodněním daného regionu (bod 64 napadeného rozhodnutí), přičemž zaujala záporné stanovisko. Rovněž uvedla, že podpora se v reálných hodnotách postupně nesnižovala (bod 65 napadeného rozhodnutí), a celkově nepovažovala za vhodné „zavedení nových provozních podpor na dobu několika měsíců a plánovat jejich postupné zrušení, zejména s ohledem na vyjádřené pochybnosti i na negativní vliv podpory na hospodářskou soutěž“ (bod 66 napadeného rozhodnutí).

Nakonec „vyjádřila pochybnosti“ o možnosti poskytnout zvýhodněnou sazbu přiznanou žalobkyni „ať už z titulu regionální podpory či z jakéhokoli jiného titulu“ (bod 67 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

- 53 Navíc napadené rozhodnutí dokonce obsahuje celou část [bod 6.5.1 nazvaný „Slučitelnost s pokyny k regionální podpoře (Sardinie)“], v níž je ve dvaceti bodech odůvodnění shrnuto stanovisko Komise k této problematice (body 220 až 240 odůvodnění napadeného rozhodnutí), zvláště pokud jde o „[p]řispění k regionálnímu rozvoji“ (bod 6.5.1.2 a body 232 až 237 odůvodnění napadeného rozhodnutí).
- 54 Pokud jde začtvrté o program VPP, napadené rozhodnutí jej rovněž uvádí na více místech. Komise jej uvedla v rámci chronologie sporu, přičemž zmínila, že zvažovala „možnost přijetí“ uvedeného programu (bod 18 odůvodnění napadeného rozhodnutí) a vyměnila si v tomto ohledu korespondenci s Italskou republikou (body 18 až 20 napadeného rozhodnutí). Rovněž se poukazuje na schůzky, které se konaly s tímto státem (tytéž body odůvodnění napadeného rozhodnutí). Napadené rozhodnutí obsahuje zejména pasáž věnovanou této problematice [bod 6.5.3 nazvaný „Návrh na vytvoření VPP (Sardinie)“], rozdělený na dvě části, věnované „[p]opisu italské VPP“ (bod 6.5.3.1 napadeného rozhodnutí) a „[s]lučitelnosti sazby na základě VPP“ (bod 6.5.3.2 napadeného rozhodnutí). Tato část (body 246 až 259 odůvodnění napadeného rozhodnutí) detailně popisuje program VPP a důvody, ze kterých Komise „dospěla k závěru, že v předmětném případě neposkytuje VPP dostatečný základ pro odůvodnění slučitelnosti podpory, ať už v případě přechodného období, které bude následovat po jejím provedení, a tím spíše ani v případě období před jejím provedením“ (bod 253 napadeného rozhodnutí).
- 55 Proto pokud jde o čtyři body, které žalobkyně zdůraznila, obsahuje napadené rozhodnutí, které není ani zdaleka neúplné, podrobné a kompletní odůvodnění, které umožňuje jak žalobkyni, aby se seznámila s odůvodněním přijatého opatření, tak soudu Evropské unie, aby vykonal svůj přezkum.
- 56 Z toho vyplývá, že druhá část šestého žalobního důvodu musí být zamítnuta, což má vzhledem k zpětvzetí jeho první části za následek zamítnutí uvedeného žalobního důvodu.
- 57 Nyní je třeba zkoumat pátý žalobní důvod žalobkyně, neboť toto zkoumání povede Tribunál ke zpřesnění přesného rozsahu rozhodnutí Alumix.

K pátému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásady ochrany legitimního očekávání

- 58 Žalobkyně tvrdí, že Komise tím, že přijala napadené rozhodnutí, porušila zásadu ochrany legitimního očekávání. Je třeba zdůraznit, což ostatně připouští žalobkyně, že některé argumenty, které uvádí v rámci tohoto žalobního důvodu „již byly předloženy Tribunálu v rámci žaloby na neplatnost rozhodnutí [ze dne 19. července 2006]“ (bod 225 žaloby), který „jim nevyhověl“ (tentýž bod žaloby). Žalobkyně navrhuje, aby tato tvrzení byla opětovně přezkoumána zejména z důvodu jejich širšího rozsahu, a také proto, že napadené rozhodnutí nemá stejnou povahu jako rozhodnutí ze dne 19. července 2006. Je třeba, aby se na pět částí pátého žalobního důvodu, které se týkají zaprvé legitimního očekávání, kterou mohla mít Italská republika a žalobkyně ohledně toho, že dotčená podpora existovala, ale nebyla novou podporou z důvodu stálosti jejích účinků pro žalobkyni, takže napadené rozhodnutí představovalo porušení článku 88 ES (jelikož článek 108 SFEU, na který se odvolává žalobkyně, je *ratione temporis* nepoužitelný), zadruhé legitimního očekávání vyvolaného tím, že Komise, která byla podle žalobkyně informována o změně právní úpravy od data stanoveného ve vyhlášce z roku 1995, nereagovala na přijetí nových ustanovení italského práva, a nechala tak žalobkyni v domněnku, že dotčená podpora měla být považována za existující, zatřetí časově neomezené povahy rozhodnutí Alumix, začtvrté zvláštní legitimní povahy vyplývající z toho, že sazba upravená ve vyhlášce z roku 1995 se považovala za sazbu, která není státní podporou, a zapáté posílení legitimního očekávání

žalobkyně postojem Komise v rámci formálního vyšetřovacího řízení vyjádřeným zvláště v dopise ze dne 19. ledna 2007 odpovědělo mimo jiné s přihlédnutím k soudní odpovědi Tribunálu a následně Soudního dvora.

- 59 Před posouzením jednotlivých částí tohoto žalobního důvodu je třeba připomenout dosah zásady legitimního očekávání a podmínky, které je třeba dodržet pro to, aby se mohla uplatnit.
- 60 Zásada ochrany legitimního očekávání, která je základní zásadou práva Unie (rozsudek Soudního dvora ze dne 14. října 1999, *Atlanta v. Evropské společenství* C-104/97 P, Recueil, s. I-6983, bod 52), umožňuje jakémukoli hospodářskému subjektu, u kterého orgán vyvolal podložené očekávání, se na ni odvolat (rozsudky Soudního dvora ze dne 11. března 1987, *Van den Bergh en Jurgens a Van Dijk Foods Products (Lopik) v. EHS*, 265/85, Recueil, s. 1155, bod 44, a ze dne 24. března 2011, *ISD Polska a další v. Komise*, C-369/09 P, Sb. rozh. s. I-2011, bod 123; rozsudek Tribunálu ze dne 27. září 2012, *Producteurs de légumes de France v. Komise*, T-328/09, bod 18). Může-li však obezřetný a informovaný hospodářský subjekt předvídat přijetí opatření Unie, které se může dotknout jeho zájmů, nemůže se této zásady dovolávat, je-li toto opatření přijato (rozsudek Soudního dvora ze dne 1. února 1978, *Lühns, 78/77*, Recueil, s. 169, bod 6, a výše uvedený rozsudek ze dne 25. března 2009, *Alcoa Trasformazioni v. Komise*, bod 102). Právo dovolávat se ochrany legitimního očekávání předpokládá současné splnění tří podmínek. Zaprvé musela dotyčné osobě být poskytnuta unijní správa konkrétní, nepodmíněná a shodující se ujistění z oprávněných a spolehlivých zdrojů. Zadruhé musí být tato ujistění takové povahy, že jsou schopna vyvolat legitimní očekávání u toho, komu jsou určena. Zatřetí musí být poskytnutá ujistění v souladu s platnými předpisy (viz výše uvedený rozsudek *Producteurs de légumes de France v. Komise*, bod 19 a citovaná judikatura).
- 61 Pokud jde konkrétně o použitelnost této zásady v oblasti státních podpor, je třeba uvést, že vzhledem k ústřední roli, kterou hraje oznamovací povinnost pro to, aby Komise mohla provádět účinnou kontrolu státních podpor, jež má kogentní povahu, mohou podniky, které jsou příjemci podpory, v zásadě mít legitimní očekávání, že při poskytování podpory byla zachována pravidla, pouze v případě, že podpora byla poskytnuta v souladu s postupem upraveným článkem 88 ES, a s řádnou péčí postupující hospodářský subjekt musí být běžně schopen ujistit se o tom, že byl uvedený postup dodržen. Zejména je-li podpora poskytnuta bez předchozího oznámení Komisi, takže je podle čl. 88 odst. 3 ES protiprávní, nemůže mít příjemce podpory v tomto okamžiku legitimní očekávání, že byla při poskytování podpory zachována pravidla (v tomto smyslu viz výše uvedený rozsudek *Producteurs de légumes de France v. Komise*, body 20 a 21 a citovaná judikatura), s výjimkou existence mimořádných okolností (rozsudek Tribunálu ze dne 30. listopadu 2009, *Francie a FranceTélécom v. Komise*, T-427/04 a T-17/05, Sb. rozh. s. II-4315, bod 263).
- 62 S ohledem na předcházející úvahy je třeba postupně zkoumat třetí, druhou, čtvrtou, první a pátou část tohoto žalobního důvodu.

K třetí části pátého žalobního důvodu, týkající se časově neomezené povahy rozhodnutí Alumix

- 63 Vzhledem k tomu, že se Komise v rozhodnutí Alumix vyjádřila ke slučitelnosti podpory stanovené ve vyhlášce z roku 1995, jejíž platnost výslovně skončila dne 31. prosince 2005, s právem Společenství, nemohlo mít její rozhodnutí delší časové účinky než opatření, které bylo jeho předmětem. Jak Komise správně ve své žalobní odpovědi připomíná, že takové úvahy již byly obsaženy ve výše uvedeném rozsudku ze dne 25. března 2009, *Alcoa Trasformazioni v. Komise* (body 105 a 106). Tyto úvahy byly potvrzeny Soudním dvorem, který rozhodl, že konstatování Komise v rozhodnutí Alumix nemohou vést žalobkyni k oprávněné domněnce, že se závěry tohoto rozhodnutí vztahují na sazbu zkoumanou v rozhodnutí ze dne 19. července 2006 (výše uvedený rozsudek ze dne 21. července 2011, *Alcoa Trasformazioni v. Komise*, bod 134) a že Tribunál správně rozhodl, že rozhodnutí Alumix nemohlo u žalobkyně vyvolat legitimní očekávání, že závěry obsažené v tomto rozhodnutí zůstanou zachovány (výše uvedený rozsudek ze dne 21. července 2011, *Alcoa Trasformazioni v. Komise*, bod 135).

64 Třetí část pátého žalobního důvodu je proto třeba zamítnout.

K druhé části pátého žalobního důvodu, týkající se legitimního očekávání vyvolaného nečinností Komise po přijetí nových předpisů italského práva

65 Je třeba zdůraznit, že ačkoli na jedné straně rozhodnutí Alumix platilo jen po dobu trvání podpory upravené ve vyhlášce z roku 1995, nelze na druhé straně nečinnost Komise vykládat tak, že mohla u žalobkyně vyvolat legitimní očekávání.

66 Zaprvé je totiž třeba poznamenat, že úvahy žalobkyně spočívají na nesprávném předpokladu, neboť tvrdí, že Komise věděla o sporných ustanoveních, přičemž důležité je zde, zda je tomuto orgánu Italská republika oznámila. Co se týče nařízení z roku 2004, z napadeného rozhodnutí vyplývá (body 1 až 3 uvedeného rozhodnutí), že tento členský stát poskytl informace až na podnět Komise, kterou na to upozornily různé články v tisku. Pokud jde o zákon z roku 2005, z písemností obsažených ve spise rovněž vyplývá, jak bylo potvrzeno na jednání, že čl. 11 odst. 11 uvedeného zákona nebyl na rozdíl od jeho čl. 11 odst. 12 Komisi oznámen, jak ostatně již rozhodl Soudní dvůr (výše uvedený rozsudek ze dne 21. července 2011, Alcoa Trasformazioni v. Komise, bod 16). Je tak třeba uplatnit judikaturu uvedenou v bodě 61 výše, podle níž příjemce podpory nemůže mít legitimní očekávání řádnosti jejího poskytnutí, pokud je poskytnuta, aniž je předem oznámena Komisi.

67 Je také zbytečné tvrdit, že Komise byla nečinná, jelikož jí byly dotčené informace poskytnuty v rámci ní vedených řízení. Za těchto podmínek nemohla nečinnost Komise po oznámení vyvolat legitimní očekávání, jelikož nečinnosti ani oznámení se neprokázaly.

68 Za druhé a každopádně v projednávané věci nesporně neexistují konkrétní, nepodmíněná a shodující se ujištění.

69 Je tedy třeba zamítnout rovněž druhou část pátého žalobního důvodu.

Ke čtvrté části pátého žalobního důvodu, týkající se legitimního očekávání vyplývajícího z toho, že se sazba upravená ve vyhlášce z roku 1995 nepovažovala za státní podporu

70 Z toho, co bylo uvedeno při zkoumání třetí části pátého žalobního důvodu, vyplývá, že vyhláška z roku 1995, která byla časově omezena, protože její platnost vypršela dne 31. prosince 2005, a které se týkalo rozhodnutí Alumix, mohla být považována za vyhlášku nepředstavující státní podporu pouze za posuzované období. Jak Soudní dvůr rozhodl v souvislosti s analýzou, kterou v tomto ohledu provedl Tribunál (výše uvedený rozsudek ze dne 21. července 2011, Alcoa Trasformazioni v. Komise, bod 135), žalobkyně nemohla mít legitimní očekávání, že závěry uvedené v tomto rozhodnutí zůstanou zachovány.

71 V důsledku toho je třeba zamítnout čtvrtou část pátého žalobního důvodu.

K první části pátého žalobního důvodu, týkající se legitimního očekávání vyvolaného v důsledku existující povahy dotčené podpory z důvodu jejich stálých účinků vůči žalobkyni

72 Z judikatury připomenuté v bodech 60 a 61 výše vyplývá, že se hospodářský subjekt může dovolávat porušení zásady ochrany legitimního očekávání pouze tehdy, pokud byl přiměřeně obezřetný, řádně informovaný a pečlivý. Za těchto okolností si na jedné straně žalobkyně měla dát pozor na to, že preferenční sazba, kterou využívala na základě vyhlášky z roku 1995, tedy sazba ze své podstaty odlišná od běžné sazby, byla stanovena na dobu deseti let, a nebyla si nijak jista jejím obnovením. Na druhé straně nemohla neznat mechanismus stanovení preferenční sazby, který původně využívala, ani následně přehlédnout skutečnost, že tato sazba prošla vývojem, k němuž Komise ještě nezaujala

stanovisko. Navíc právě s ohledem na tento vývoj je nesprávné konstatovat neměnné účinky preferenční sazby upravené ve vyhlášce z roku 1995, neboť v jejím případě došlo k několika změnám, zejména z důvodu roční aktualizace sazby upravené v zákoně z roku 2005, která podle výkladu AEEG nesmí překročit 4 % (viz bod 6 výše a body 49 a 50 odůvodnění napadeného rozhodnutí).

- 73 S ohledem na všechny tyto skutečnosti, se legitimní očekávání žalobkyně jako přiměřeně obezřetného, řádně informovaného a pečlivého hospodářského subjektu, nemohlo zakládat na skutečnosti, že původní sazba je trvalá a považuje se za existující podporu, především z toho důvodu, že od přijetí rozhodnutí Alumix prošla znatelným vývojem, i když žalobkyně byla nadále příjemcem preferenční sazby.
- 74 První část pátého žalobního důvodu je tedy třeba zamítnout.

K páté části pátého žalobního důvodu, vycházející z posílení legitimního očekávání žalobkyně postojem Komise, který vyjádřila během formálního vyšetřovacího řízení zvláště v dopise ze dne 19. ledna 2007

- 75 Skutečnost, že Komise dopisem ze dne 19. ledna 2007 začala diskutovat s Italskou republikou (a nikoli s žalobkyní) otázku programu VPP (body 18 až 20 napadeného rozhodnutí), nejen že nemohla mít jakýkoliv dopad na povahu existující podpory, která měla být, jak si přála žalobkyně, přiznána opatřením, která byla provedena spornými italskými právními předpisy, a tedy na legitimní očekávání, o němž se nesprávně domnívala, že je oprávněna ho vyvodit ze závěrů, které Komise formulovala v rozhodnutí Alumix, ale především s ohledem na to, že uvedený dopis byl jen prvním krokem k jednáním o možnosti přijetí přechodných opatření, nemohl ze své podstaty obsahovat konkrétní, nepodmíněná a shodující se ujištění.
- 76 Z toho plyne, že pátou část pátého žalobního důvodu, a v důsledku toho pátý žalobní důvod v plném jeho rozsahu je třeba zamítnout.
- 77 Další čtyři žalobní důvody budou zkoumány v pořadí vyplývajícím z písemností žalobkyně.

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z protiprávního označení za státní podporu vzhledem k neexistenci výhody přiznané žalobkyni

- 78 První žalobní důvod, v němž žalobkyně tvrdí porušení článku 107 SFEU (ve skutečnosti jde o článek 87 ES, který je použitelný *ratione temporis*), zahrnuje různé podčásti, z nichž první se věnuje intenzitě soudního přezkumu v oblasti státních podpor a povinnosti uvést odůvodnění, kterou má v této oblasti Komise. Co se týče této posledně uvedené záležitosti, v rámci přezkumu druhé části šestého žalobního důvodu bylo rozhodnuto, že napadené rozhodnutí je v souladu s požadavky vyplývajících z článku 253 ES. Pokud jde o obecné úvahy týkající se toho, co znamená přezkoumání soudem Unie v oblasti státních podpor, nejsou k nim připojeny žádné konkrétní výhrady týkající se protiprávnosti napadeného rozhodnutí, a je tedy třeba je zamítnout jako neúčinné.
- 79 První žalobní důvod lze ve skutečnosti shrnout do tří tvrzení: Komise se měla domnívat, že se kritéria stanovená v rozhodnutí Alumix uplatní, a to by ji tedy mělo přivést k stejnému závěru jako v uvedeném rozhodnutí, tedy k závěru o neexistenci státní podpory (body D a E prvního žalobního důvodu); příslušelo jí provést ekonomickou analýzu, aby se určila případná existence výhody přiznané žalobkyni (bod B prvního žalobního důvodu); to by každopádně znamenalo, že Komise ve svých úvahách bude vycházet z běžného fungování trhu (bod C prvního žalobního důvodu).
- 80 Tato tři tvrzení je třeba zkoumat postupně.

- 81 Pokud jde o výtku, že Komise rozhodla, že kritéria stanovená v rozhodnutí Alumix jsou v projednávané věci nepoužitelná, je nezbytné upřesnit, že zde nejde o otázku jeho časové působnosti, která byla zodpovězena při přezkumu pátého žalobního důvodu, ale o otázku ekonomických a právních změn, ke kterým od té doby došlo a které znemožnily opětovné přijetí obdobného rozhodnutí. Jak přitom správně právem uvádí Komise, „je těžké si představit podstatnější změnu, než je přechod od ceny uplatňované dodavatelem na sazbu dotovanou státem“ (bod 54 žalobní odpovědi).
- 82 Zatímco v prvním případě se sazba přiznaná žalobkyni mohla rovnat slevě, kterou dodavatel, ačkoli sám v monopolním postavení (v projednávané věci ENEL), poskytl jednomu ze svých nejdůležitějších zákazníků (v tomto ohledu viz body 36 a 37 napadeného rozhodnutí), opatření uvedená v napadeném rozhodnutí obsahují snížení ceny stanovené italskými orgány a financované prostřednictvím parafiskálního odvodu, který umožňuje, aby se žalobkyni vrátil rozdíl mezi běžnou sazbou fakturovanou podnikům a preferenční sazbou, která jí byla přiznána. Jak však vyplývá ze samotné povahy takto zavedené preferenční sazby, žalobkyni se prostřednictvím vyrovnávacího fondu vrátil z veřejných prostředků rozdíl mezi sazbou elektrické energie, kterou závodům fakturovala ENEL, a sazbou stanovenou ve vyhláše z roku 1995, a toto samotné konstatování postačuje k tomu, aby se podepřelo konstatování, že závody žalobkyně nenesly veškeré náklady, které by za normálních okolností musely zatěžovat jejich rozpočty (v tomto smyslu viz výše uvedené rozsudky ze dne 25. března 2009, Alcoa Trasformazioni v. Komise, bod 68, a ze dne 21. července 2011, Alcoa Trasformazioni v. Komise, bod 83).
- 83 Komise se tak správně domnívala, že kritéria stanovená v rozhodnutí Alumix se na projednávanou věc nemohou uplatnit.
- 84 Pokud jde o druhé tvrzení, je důležité zdůraznit, že Komise poskytla řadu informací ekonomické povahy souvisejících s vývojem trhu (ukončení monopolu), jakož i se zvláštními znaky závodů žalobkyň (například analýza trhu s elektrickou energií na Sardinii), jak bylo uvedeno při přezkumu druhé části šestého žalobního důvodu. Dodržela tedy článek 87 ES, který vyžaduje, aby Komise prokázala, že podniku, který je příjemcem podpory, byla poskytnuta hospodářská výhoda (v tomto smyslu viz rozsudky Tribunálu ze dne 6. března 2003, Westdeutsche Landesbank Girozentrale a Land Nordrhein Westfalen v. Komise, T-228/99 a T-233/99, Recueil, s. II-435, body 251 a 257, a ze dne 3. března 2010, Bundesverband deutscher Banken v. Komise, T-163/05, Sb. rozh. s. II-387, bod 98). Naproti tomu nebylo nutné, aby Komise uvedla další tvrzení, protože existence výhody přiznané žalobkyni vyplývala ze samotného popisu zavedeného mechanismu. Komplexní ekonomická posouzení požadovaná například pro použití kritéria soukromého investora v tržním hospodářství, nemohla být nijak použita při existenci vyrovnávacího mechanismu financovaného prostřednictvím parafiskálního odvodu směřujícího k úlevám společnosti od placení části nákladů za elektrickou energii nezbytných pro produkci výrobků, které tato společnost uvádí na trh na území Unie. Komise tak nebyla povinna provést podrobnější ekonomickou analýzu, než je ta, která je uvedena v napadeném rozhodnutí.
- 85 Pokud jde o třetí argument žalobkyně, týkající se toho, že Komise měla provést analýzu v rámci běžného trhu, a nikoli existujícího trhu, stačí připomenout, že státní podpora musí být posouzena jako taková, a nikoliv s ohledem na cíle, které například směřují k nápravě trhu, který nemá zcela konkurenční povahu, jak vyplývá z ustálené judikatury (v tomto smyslu viz rozsudek Soudního dvora ze dne 29. dubna 2004, Itálie v. Komise, C-372/97, Recueil, s. I-3679, bod 67 a citovaná judikatura).
- 86 První žalobní důvod je tedy třeba zamítnout jako neopodstatněný.

K druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z protiprávnosti vyplývající z nestanovení částky podpory

- 87 Zde je důležité připomenout, že Komise v napadeném rozhodnutí prohlásila, že dotčená podpora je neslučitelná se společným trhem, a nařídila její částečné navrácení. Právě v souvislosti s tímto posledně uvedeným aspektem vyvstává otázka stanovení částky podpory.

- 88 Podle ustálené judikatury žádné ustanovení unijního práva nevyžaduje, aby Komise, když ukládá navrácení podpory, jež byla shledána neslučitelnou se společným trhem, určila přesnou částku podpory, která má být navracena. Postačuje, aby rozhodnutí Komise obsahovalo údaje, které umožní osobě, jíž je určeno, aby sama bez nadměrných obtíží určila tuto částku (rozsudky Soudního dvora ze dne 12. října 2000, Španělsko v. Komise, C-480/98, Recueil, s. I-8717, bod 25, a ze dne 18. října 2007, Komise v. Francie, C-441/06, Sb. rozh. s. I-8887, bod 29; rozsudek Tribunálu ze dne 15. června 2010, Mediaset v. Komise, T-177/07, Sb. rozh. s. II-2341, bod 181).
- 89 Napadené rozhodnutí tyto požadavky splňovalo, neboť jak je mimo jiné uvedeno ve výše uvedeném usnesení ze dne 9. července 2010, Alcoa Trasformazioni v. Komise (bod 11), aniž je v něm stanovena přesná výše podpory, kterou je třeba vymoci, uvádí metodu, podle níž se má tato částka vypočítat. Tato částka se rovná rozdílu mezi smluvní cenou a zvýhodněnou sazbou, což odpovídá kompenzačním příspěvkům, které společnost pobírala v dotčeném období (bod 285 napadeného rozhodnutí). Článek 1 napadeného rozhodnutí výslovně odkazuje na tento bod odůvodnění. Článek 2 uvedeného rozhodnutí uvádí, že výše této podpory je určena a určuje způsob výpočtu těchto úroků. Konečně ze zkoumání uvedeného článku vyplývá, že Komise v případě závodu na Sardinii upustila od vymáhání podpory za období od 19. ledna 2007 do 19. listopadu 2009.
- 90 Druhý žalobní důvod je tedy třeba zamítnout jako neopodstatněný.

K třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z nesprávného označení za provozní podporu a podpůrně z možnosti poskytnutí takové podpory na základě pokynů k vnitrostátní regionální podpoře

- 91 Nyní je důležité upřesnit omezenou povahu třetího žalobního důvodu žalobkyně, protože se týká pouze závodu nacházejícího se na Sardinii, neboť Benátsko není regionem, který je oprávněn obdržet vnitrostátní regionální podporu na základě čl. 87 odst. 3 písm. a) ES. Komise v napadeném rozhodnutí (bod 240 odůvodnění uvedeného rozhodnutí) a v žalobní odpovědi uvádí, že Sardinie přestala být regionem, kterému mohla být poskytnuta podpora, na konci roku 2006. Z toho vyplývá, že dvě části třetího žalobního důvodu je třeba přezkoumat pouze v rozsahu, v němž se týkají protiprávnosti podpory poskytnuté sardinskému závodu v období před tímto datem.

K nesprávnému označení dotčené podpory za provozní podporu

- 92 Žalobkyně v rámci svého zpochybnění analýzy Komise, podle níž je dotčená podpora neslučitelná se společným trhem, tvrdí, že nešlo o provozní podporu, která je sama o sobě v zásadě vyloučena z působnosti pokynů k vnitrostátní regionální podpoře (body 4.15 až 4.17 uvedených pokynů). Poukazuje zejména na dočasnou povahu dotčeného opatření a na jeho především regionální povahu. Takovou argumentaci však nelze přijmout. Žalobkyně totiž zaprvé byla příjemcem zvýhodněné sazby po dobu patnácti let (od nabytí účinnosti vyhlášky z roku 1995 až do oznámení napadeného rozhodnutí, a zvláště jeho článku 4, na základě kterého měla Italská republika zrušit všechny budoucí platby dotčené podpory). Zadruhé se zvýhodněná sazba netýkala jen Sardinie, ale i Benátska. Každopádně, jak vyplývá z ustálené judikatury, provozní podpory jsou podporami, které směřují k osvobození podniku od nákladů, které by obvykle musel vynaložit v rámci jeho běžného řízení nebo běžných činností (rozsudky Soudního dvora ze dne 19. září 2000, Německo v. Komise, C-156/98, Recueil, s. I-6857, bod 30, a ze dne 21. července 2011, Freistaat Sachsen a Land Sachsen-Anhalt v. Komise, C-459/10 P, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 34; výše uvedený rozsudek Kronoply v. Komise, bod 75). Dotčená podpora, která žalobkyni umožnila snížit náklady související se spotřebou elektrické energie, která ze své podstaty spadá do rámce běžného provozu, tak byla provozní podporou. Platilo to o to víc, že vzhledem k procesu výroby hliníku, který byl zvláště energeticky náročný (bod 74 napadeného rozhodnutí), měl nákup elektrické energie pro fungování žalobkyně zásadní význam.
- 93 První část třetího žalobního důvodu musí tedy být zamítnuta.

Podpůrně k možnosti poskytnutí dotčené podpory na základě pokynů k vnitrostátní regionální podpoře

- 94 Stejně tak, co se týče provozních podpor, bylo výjimečně možné povolit podpory určené pro regiony, které je mohly získat na základě čl. 87 odst. 3 písm. a) ES, pod podmínkou, že budou odůvodněné svým přínosem pro regionální rozvoj a svou povahou a že jejich výše bude přiměřená znevýhodněním, která měla zmírnit. Tyto podpory měly být časově omezeny a měly se postupně snižovat. Žalobkyně se podpůrně domnívá, že Komise proto měla připustit, že její sardinský závod byl oprávněn tuto podporu získat. Tato argumentace nemůže obstát.
- 95 V první řadě již samotná skutečnost, že se dotčená podpora postupně nesnižovala (body 65 a 239 odůvodnění napadeného rozhodnutí), stačila k tomu, aby Komise odmítla považovat podporu za oprávněnou na základě pokynů k vnitrostátní regionální podpoře, a to navzdory tomu, že zvýšení sazby bylo omezeno na 4 %. Je totiž třeba zdůraznit, že maximální možné zvýšení nominální hodnoty preferenční sazby nevede *ipso facto* ke snížení vyrovnávací částky poskytnuté příjemci uvedené sazby, protože skutečné náklady hospodářského subjektu na elektrickou energii mohou zůstat vyšší než ty, které fakturuje uvedenému příjemci na základě preferenční sazby, i když je zvýšená o 4 %. V důsledku toho, jak právem uvedla Komise, aniž to bylo zpochybněno, se preferenční sazba postupně snižovala pouze v případě poklesu průměrných cen v čistém vyjádření v rámci Unie, a ve všech dalších případech se postupně zvyšovala.
- 96 Komise dále zcela přesvědčivým způsobem uvedla důvody, ze kterých se dotčená podpora trvale neposkytovala na regionální rozvoj. V bodech 235 a 236 odůvodnění napadeného rozhodnutí tak připomněla, že sama žalobkyně připustila nedostatek životaschopnosti sardinského závodu, pokud by nebyl příjemcem preferenční sazby, a prokázala, že i po zohlednění budoucího vlivu vybudování nových infrastruktur (plynovod a podmořský kabel) na tržní cenu, by byla získaná cena srovnatelná s cenou uplatňovanou ve zbytku Itálie, ale nemohla by nijak dosáhnout ceny 30 eur za megawatthodinu, což je cena „nutná k zajištění ziskovosti hutí“ (bod 235 napadeného rozhodnutí). Závod žalobkyně, který měl daleko od toho, aby se díky dotčené podpoře stal hnací silou budoucího rozvoje ostrova, byl sám o sobě na preferenční sazbě závislý.
- 97 Konečně vzhledem k tomu, že pokyny k vnitrostátní regionální podpoře vyžadují, aby podpora k tomu, aby mohla být poskytnuta, byla přiměřená znevýhodnění, které má zmírnit, Komise zkoumala, zda preferenční sazba představovala výrazný rozdíl pro ostatní zákazníky mezi Sardinii a italským poloostrovem. Uvedla, že příspěvek poskytnutý žalobkyni byl mnohem vyšší než každý rozdíl, který byl zjištěn jinde (bod 238 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Za těchto podmínek žalobkyně nemůže oprávněně tvrdit, že dotčená podpora byla přiměřená, a že tedy mohla být poskytnuta.
- 98 Jelikož tato kritéria nebyla splněna, Komise správně měla za to, že to brání možnosti poskytnutí preferenční sazby na Sardinii na základě pokynů k vnitrostátní regionální podpoře.
- 99 Z toho vyplývá, že druhá část třetího žalobního důvodu musí být rovněž zamítnuta, a v důsledku toho i třetí žalobní důvod v plném rozsahu.

Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásady řádné správy a porušení čl. 107 odst. 3 SFEU, pokud jde o program VPP

- 100 Žalobkyně se domnívá, že dopisem ze dne 19. ledna 2007 a ve větším rozsahu svým postojem k posouzení programu VPP, Komise závažným a zjevným způsobem porušila zásadu řádné správy a čl. 107 odst. 3 SFEU (ve skutečnosti čl. 87 odst. 3 ES, s ohledem na datum přijetí napadeného rozhodnutí).

- 101 Nejprve je třeba připomenout, že k zárukám poskytovaným unijním právním řádem ve správních řízeních patří zejména zásada řádné správy, k níž se pojí povinnost příslušného orgánu pečlivě a nestranně zkoumat veškeré skutečnosti významné z hlediska projednávané věci (rozsudek Soudního dvora ze dne 21. listopadu 1991, Technische Universität München, C-269/90, Recueil, s. I-5469, bod 14, a rozsudek Tribunálu ze dne 23. září 2009, Estonsko v. Komise, T-263/07, Sb. rozh. s. II-3463, bod 99).
- 102 Následně je třeba zdůraznit, že Komise v bodě 281 odůvodnění napadeného rozhodnutí připustila, že ačkoli délka diskusí o programu VPP, které začaly v roce 2007, byla z velké části zaviněna opožděnou reakcí Italské republiky, je „v rozporu se zásadou řádné správy a ovlivnila chování příjemce v době následující po šetření“.
- 103 I když Tribunál není nijak vázán posouzením Komise, týkajícím se jejího vlastního chování, a musí provést svůj vlastní přezkum legality napadeného rozhodnutí, je naopak při uvedeném přezkumu vázán jak výrokem, tak přesným předmětem napadeného rozhodnutí.
- 104 Jelikož váhání Komise a její nedostatečná rychlost při přezkumu programu VPP, pokud jde o závod žalobkyně na Sardinii, představovaly porušení zásady řádné správy, je třeba uvést, že se Komise domnívala, „že je vhodné nevyžadovat navrácení podpory poskytnuté podniku na Sardinii za období od data dopisu, tj. ode dne 19. ledna 2007 do dne [...] [napadeného] rozhodnutí“ (bod 282 napadeného rozhodnutí). Článek 2 odst. 1 napadeného rozhodnutí odráží tuto analýzu. Žalobní důvod vycházející z porušení zásady řádné správy, který nemůže mít vliv na legalitu napadeného rozhodnutí v souvislosti s otázkou slučitelnosti dotčené podpory se společným trhem a nemá žádný vliv na částku podpory, jejíž navrácení Komise nařídila za období po 18. lednu 2007, pokud jde o sardinský závod, musí být proto zamítnut jako zčásti neúčinný.
- 105 Ze znění uvedeného žalobního důvodu však vyplývá, že žalobkyně ho vkládá do širší perspektivy v části nazvané „Vedení správního řízení Komisí“ založené zejména na tvrzení o průtazích vyplývajících ze spojení těchto skutečností:
- obsah rozhodnutí Alumix, ve kterém Komise považovala opatření provedená prostřednictvím vyhlášky z roku 1995 za opatření, která nepředstavují státní podporu;
 - nečinnost Komise poté, co byla informována o změnách původní podpory;
 - skutečnost, že v souvislosti s nařízením z roku 2004, začala šetření vůči novým příjemcům preferenční sazby, ale nikoli vůči ní;
 - přijetí rozhodnutí ze dne 19. července 2006;
 - přijetí napadeného rozhodnutí poté, co upustila od hypotézy představované programem VPP.
- 106 Tyto jednotlivé skutečnosti, ať již nazírány společně nebo odděleně, nemohou představovat porušení zásady řádné správy. Zaprvé bylo totiž připomenuto, že rozhodnutí Alumix nemohlo žalobkyni umožnit, aby se domnívala, že jeho působnost, pokud jde o poskytnutí preferenční sazby, které byla příjemcem, překročí deset let stanovených ve vyhlášce z roku 1995. Zadruhé Komisi nelze vytýkat, že nedodržela zásadu řádné správy, pokud tomuto orgánu nebylo z důvodu jednání, které lze výlučně připsat třetí osobě, umožněno řádně vykonávat svou administrativní činnost. Je přitom nesporné, že v projednávané věci Komise nemohla zaujmout stanovisko, které by zaujala v případě, pokud by byl dodržen postup oznamování státní podpory, právě z důvodu, že Italská republika neoznámila nařízení z roku 2004 a čl. 11 odst. 11 zákona z roku 2005, což představuje protiprávní jednání. Navíc jak bylo uvedeno v bodech 65 až 67 výše, nebylo prokázáno, že Komise byla nečinná, když italské orgány přijaly nová ustanovení, ale požádala tyto orgány o informace, které považovala za nezbytné. Zatřetí jak Tribunál, tak Soudní dvůr rozhodly o legalitě rozhodnutí ze dne 19. července 2006, včetně toho, že

bylo rozděleno na část týkající se žalobkyně a část týkající se nových příjemců preferenční sazby označených v nařízení z roku 2004. Začtvrté, jak bylo právě připomenuto v bodě 104 výše v souvislosti se zpožděním v důsledku zahájení diskusí o programu VPP, a následného upuštění od této hypotézy, Komise věřila, že ho musí zohlednit a upustila od vymáhání příslušné částky podpory, což jistě nemůže představovat nesprávný správní postup.

¹⁰⁷ Konečně, pokud jde o údajné porušení čl. 87 odst. 3 ES spočívající v tom, že Komise neposoudila účinky programu VPP na Sardinii, je třeba připomenout, že Komise v napadeném rozhodnutí měla právem za to, že uvedený program neposkytuje dostatečný základ pro odůvodnění slučitelnosti podpory, ať už v případě přechodného období, které bude následovat po jejím provedení, a tím spíše ani v případě období před jejím provedením (bod 253 odůvodnění napadeného rozhodnutí). Jelikož Sardinie přestala být na konci roku 2006 regionem, který by byl způsobilý pro podporu na základě tohoto ustanovení, a jelikož byly na začátku roku 2007 zahájeny diskuse mezi Komisí a Italskou republikou, nemohl být totiž čl. 87 odst. 3 ES porušen z toho důvodu, že Komise upustila od zohlednění uvedeného programu, zejména proto, že obecnou zásadou stanovenou v článku 87 odst. 1 ES je zásada zákazu státních podpor a že výjimky z této zásady musejí být vykládány striktně (rozsudky Soudního dvora ze dne 29. dubna 2004, Německo v. Komise, C-277/00, Recueil, s. I-3925, bod 20, a ze dne 23. února 2006, Atzeni a další, C-346/03 a C-529/03, Sb. rozh. s. I-1875, bod 79; rozsudek Tribunálu ze dne 2. prosince 2008, Nuova Agricast a Cofra v. Komise, T-362/05 a T-363/05, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 80).

¹⁰⁸ Ze všech předcházejících úvah vyplývá, že čtvrtý žalobní důvod musí být zamítnut.

¹⁰⁹ Jelikož nebylo vyhověno žádnému z šesti žalobních důvodů, je třeba žalobu v plném rozsahu zamítnout.

K nákladům řízení

¹¹⁰ Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu náhradu nákladů řízení, včetně nákladů souvisejících s řízením o předběžném opatření. V souladu s čl. 87 odst. 4 uvedeného jednacího řádu ponese Italská republika, která je vedlejším účastníkem řízení, vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (osmý senát)

rozhodl takto:

- 1) Žaloba se zamítá.**
- 2) Alcoa Trasformazioni Srl ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení Evropské komise, včetně nákladů souvisejících s řízením o předběžném opatření.**
- 3) Italská republika ponese vlastní náklady řízení.**

Gratsias

Kančeva

Wetter

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 16. října 2014.

Podpisy.